

Поминъкът на населението в миналото е бил земеделие и животновъдство. По-късно се развиват лозарството, овощарството и градинарството.

Землището на Глуфишево е с площ 15,2 кв. км и граничи със землищата на селата Самуилово, Чокоба, Скобелево, Николаево и Панаретовци. Северната му част влиза в Сливенското поле, южно от р. Тунджа. В миналото е имало много мочурливи места, по-късно отводнени чрез система от канали и напоителната система „Средна Тунджа“. Южните райони са заети от ридовете на Източна Средна гора. Тук тя е ниска, с височина до 317 м при *Узун байр* и 314 м при *Кале байр*.

Наименованията на местностите са с преобладаващ турски произход.

ЖИ: *глуфйшевец, глуфйшевка, глуфйшевци, глуфйшевче*

МИ: *Азмàка (Чòкобенски азмàк), Азмàците, Азмàшки път, Америкàнското лòзе, Бйкя, Бозаджййски път, Бозатгька, Вèхтите лозя, Вървището, Габрово дерè, Гàрга кору, Герèн чеър, Герèнска чеимà, Герèня, Глуфйшево, Глуфйшевски лозя, Голèмия байр, Гòрен гечит, Гòрната чеимà, Гòрния пясък, Гъзера, Гюдйка, Двòра, Делйахмèдовия азмàк, Дерèто, Диниклий, Дипсйз, До дипсйз, Дòлня чеимà, До лозята, До мерàта, Дрàкова корйа, Дъното, Емишèн боàз, Кабàта, Казлàча, Кай алтгь, Кайнака, Кайрака, Калèто, Каля байр, Карà ормàн, Кашилèнски байр, Керменлийски път, Козàрови крйволи, Колàка, Комсàля, Корнището, Кръстом път, Кулàка, Курййката, Къшилите, Мàлкия калдаргьм, Марашгька (Марàшите), Матушййна, Мерàта, Мирчова гьол, Николàевски път, Òстрата мoгйла, Перчинлийя, Пладнището, Под бахчите, Салймов клàденец, Санджàка, Саргь кору, Срèдна лòква, Срèдния байр, Срèдния път, Срещу байра, Съчанлгька, Тахтаджй йолу, Трèнката, Тунджа, Тунджалгька, Тунджа бою, Турските грòбища, Узун байр (Лòзенски байр), Фьртуната, Хисàнска круша, Хòдджов чеър, Хумника, Циганска круша, Чèрния трап.*

ГЛУШНИК

Село в Сливенска община. Отстои на 15 км източно от Сливен. Разположено е в Сливенското поле, под ридовете на Гребенец, южния хребет на Удвой планина, Източна Стара планина. Надморската му височина е 200–250 м.

Глушник е старо селище, съществуващо вероятно отпреди османския период. Основание за това дава обстоятелството, че според регистрите още в началото си е войнуганско село. Турските му названия, независимо от формата си, имат български характер: 1430 г. – *Гюлюшник*; 1666 – *Гурушник*; XVIII в. – *Гърлушник*. Народното предание свързва името му с думата *глух*. В землището му има остатъци от две стари поселения: *Горния юрт* на изток от селото и *Долния юрт* на 3 км югозападно. На северозапад има следи от старо рударство, за което говори и названието на местността: *Рупов дол*. В северния край на землището, високо в планината, е съществувало село *Матей*, регистрирано в